

Węglowodory wylane nieumyślnie i będące źródłem zanieczyszczenia gleby i wód podziemnych są odpadami w rozumieniu art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. To samo odnosi się do gleby zanieczyszczonej węglowodorami, także wówczas, gdy nie była ona wydrążona. W okolicznościach, jakie wystąpiły w postępowaniu głównym, spółka naftowa zaopatrująca stację obsługi może zostać uznana za posiadacza odpadów w znaczeniu art. 1 lit. c) dyrektywy 75/442 tylko, jeżeli będący źródłem odpadów wyciek z urządzeń składających stacji obsługi może zostać przypisany zachowaniu tej spółki.

(¹) Dz.U. C 44 z 22.2.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 9 września 2004 r.

w sprawie C-70/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 93/13/EWG — Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich — Zasady wykładni — Normy kolizyjne)

(2004/C 262/17)

(Język postępowania: hiszpański)

(Tłumaczenie robocze, tłumaczenie ostateczne opublikowane zostanie w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-70/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: I. Martínez del Peral i M. França) przeciwko Królestwu Hiszpanii (pełnomocnik: L. Fraguas Gadea), mającej za przedmiot skargę na uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego wniesioną do Trybunału na podstawie art. 226 TWE w dniu 17 lutego 2003 r., Trybunał (pierwsza izba), w składzie: M. P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, M. A. Rosas i R. Silva de Lapuerta, sędziowie, rzecznik generalny: M. L. A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 9 września 2004 r. wyrok, zawierający następujące rozstrzygnięcie:

1) Poprzez niedokonanie prawidłowej transpozycji do prawa krajowego art. 5 i 6 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, ciążącym na nim na podstawie tej dyrektywy.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami.

(¹) Dz.U. C 144 z 21.6.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 9 września 2004 r.

w sprawie C-72/03 (wniosek Commissione tributaria provinciale di Massa o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Carbonati Apuani Srl przeciwko Comune di Carrara (¹)

(Opłaty o skutku równoważnym do cel — Opłata pobrana od marmuru wydobytego na terytorium danej gminy z racji jego przewozu poza granice terytorium gminy)

(2004/C 262/18)

(Język postępowania: włoski)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-72/03, mającej za przedmiot skierowany do Trybunału na mocy art. 234 WE przez Commissione tributaria provinciale di Massa Carrara (Włochy), w ramach postępowania z powództwa Carbonati Apuani Srl przeciwko Comune di Carrara, wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, na podstawie postanowienia z dnia 11 grudnia 2002 r. i wpisany do rejestru Trybunału dnia 18 lutego 2003 r., Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta i K. Lenaerts (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 9 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1) Opłata proporcjonalna do ciężaru towaru, pobierana wyłącznie w jednej gminie jednego Państwa Członkowskiego i nakładana na jedną kategorię towarów z racji ich przewozu poza granice terytorium gminy, stanowi opłatę o skutku równoważnym do cła wywozowego w znaczeniu art. 23 WE, mimo faktu, że jest ona nakładana również na towary, których ostateczne miejsce przeznaczenia znajduje się na terytorium tego Państwa Członkowskiego.

2) Nie można powołać się na art. 23 WE na poparcie wniosku o zwrot sum pobranych przed dniem 16 lipca 1992 r. tytułem opłat za marmur, z wyjątkiem wnioskodawców, którzy przed tą datą wnieśli powództwo do sądu lub złożyli równoważne zażalenie.

(¹) Dz.U. C 83 z 5.4.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 9 września 2004

w sprawie C-113/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Telekomunikacja — Dyrektywa 97/33/WE — Usługa przenoszenia numeru — Numery niegeograficzne)

(2004/C 262/19)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-113/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: C. Giolito i M. Shotter) przeciwko Republice Francuskiej (pełnomocnicy: G. de Bergues i C. Lemaire) mającej za przedmiot skargę na uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego na podstawie art. 226 WE, wniesioną dnia 13 marca 2003 r., Trybunał (piąta izba), w składzie: C. Gulmann (sprawozdawca), prezes izby, S. von Bahr i R. Silva de Lapuerta, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 9 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1) Nie dopilnowując, by przenoszenie numerów niegeograficznych było dostępne najpóźniej od dnia 1 stycznia 2000, czego wymagał art. 12 ust. 5 dyrektywy 97/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie wzajemnych połączeń w telekomunikacji ze względu na zapewnienie usług powszechnych oraz interoperacyjności poprzez zastosowanie zasady otwartej sieci (ONP), zmienionej art. 1 ust. 2 dyrektywy 98/61 WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 1998 r., w odniesieniu do przenoszenia numerów i wyboru wstępnego dostawcy, Republika Francji uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 113 z 10.5.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 9 września 2004 r.

w sprawie C-125/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dopuszczalność — Interes prawny — Dyrektywa 92/50/EWG — Zamówienia publiczne — Usługi transportu odpadów — Procedura bez uprzedniego opublikowania ogłoszenia o zamówieniu)

(2004/C 262/20)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze, tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-125/03, mającej za przedmiot skargę na uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego na podstawie art. 226 WE, złożoną dnia 20 marca 2003 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: K. Wiedner) przeciwko Republice Federalnej Niemiec (pełnomocnicy: W.-D. Plessing i A. Tiemann) Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, A. Rosas, S. von Bahr, K. Lenaerts i K. Schiemann, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał dnia 9 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1) Ze względu na fakt, że miasta Lüdinghausen i Olfen, jak również gminy Nordkirchen, Senden oraz Ascheberg zawierały umowy w sprawie wywozu śmieci z pominięciem reguł dotyczących ogłoszeń, przewidzianych w przepisach art. 8, 15 ust.2 oraz 16 ust. 1 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 112 z 10.5.2003.